

พระราชบัญญัติ

รายได้เทศบาล

พ.ศ. ๒๕๕๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

เป็นปีที่ ๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยรายได้เทศบาล

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๗"

มาตรา ๒* พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

*[ร.ก.๒๕๕๗/๑๖/๕๖๖/๕ มีนาคม ๒๕๕๗]

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติป็นรายได้บำรุงเทศบาล พุทธศักราช ๒๕๓๙ และบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้

หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ภาษีโรงเรือนและที่ดินในเขตเทศบาลใด ให้เทศบาลนั้นจัดเก็บเป็นรายได้ของเทศบาล ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๕ อาคารการฆ่าสัตว์และผลประโยชน์อื่นเนื่องในการฆ่าสัตว์ในเขตเทศบาลใด ให้เทศบาลนั้นจัดเก็บเป็นรายได้ของเทศบาล ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๖ บรรดาค่าใบอนุญาต ค่าธรรมเนียม และค่าปรับเนื่องในกิจการซึ่ง

เทศบาลได้รับมอบให้เป็นเจ้าหน้าที่อนุวัติการตามกฎหมายใดให้เป็นรายได้ของเทศบาลนั้น

มาตรา ๗ ภาษีป้ายตามประมวลรัษฎากร สำหรับป้ายซึ่งแสดงไว้ในเขตเทศบาลใด ให้เทศบาลนั้นจัดเก็บเป็นรายได้ของเทศบาลตามประมวลรัษฎากร ตั้งแต่ปีภาษี ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

มาตรา ๘ ภาษีบำรุงท้องที่ตามประมวลรัษฎากรในเขตเทศบาลใด ให้เทศบาลนั้นจัดเก็บเป็นรายได้ของเทศบาลตามประมวลรัษฎากร ตั้งแต่ปีภาษี ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๙ ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ ให้เทศบาลมีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการ และให้เจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับแต่งตั้งมีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ในการบังคับเรียกเก็บภาษีค้างตามตรา ๗ และมาตรา ๘ ให้นายกเทศมนตรีมีอำนาจเช่นเดียวกับผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา ๑๒ แห่งประมวลรัษฎากร

มาตรา ๑๐*การจัดสรรภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์หรือล้อเลื่อนที่จัดเก็บได้ในจังหวัดใด ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น

*[มาตรา ๑๐ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

๒๕๓๐]

มาตรา ๑๑ บรรดาข้าวเปลือก ข้าวกล้อง ข้าวขาว รวมตลอดถึงปลายข้าว และรำข้าว ซึ่งต้องเสียอากรขาออกตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร ผู้ส่งออกต้องเสียภาษีบำรุงเทศบาลก่อนส่งออกอีกในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ข้าวกล้องและข้าวขาว หนึ่งร้อยกิโลกรัมต่อหนึ่งบาท

(๒) ข้าวเปลือก ปลายข้าว และรำข้าว หนึ่งร้อยกิโลกรัมต่อห้าสิบบatang

ในการคำนวณน้ำหนักเพื่อเสียภาษีบำรุงเทศบาลตามมาตรานี้ เศษของหนึ่งร้อยกิโลกรัม ถ้าถึงห้าสิบกิโลกรัมให้นับเป็นหนึ่งร้อยกิโลกรัม ถ้าไม่ถึงห้าสิบกิโลกรัมให้ปัดทิ้ง

มาตรา ๑๒ เทศบาลมีอำนาจออกเทศบัญญัติเก็บภาษีอากร และค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นไม่เกินร้อยละสิบของภาษีอากร และค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้ได้ทุกประเภท หรือเพียงบางประเภท คือ

(๑) ภาษีการค้าตามประมวลรัษฎากร ซึ่งสถานการค้าอยู่ในเขตเทศบาล

(๒) ภาษีการซื้อโฉดภณัฒตามประมวลรัษฎากร ซึ่งสถานที่ค้าภณัฒที่อยู่ใน

เขตเทศบาล เว้นแต่น้ำมันเบนซิน

*(๓)

(๔) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุรา ซึ่งร้านขายสุราอยู่ในเขตเทศบาล

*(๕)

(๖) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน ซึ่งสถานที่เล่นการพนันอยู่ในเขตเทศบาล

(๗) อากรมหรสพ ตามประมวลรัษฎากร ซึ่งสถานที่มหรสพอยู่ในเขตเทศบาล ในการเสียภาษีบำรุงเทศบาลตามมาตรานี้ เศษของหนึ่งสตางค์ให้ปัดทิ้ง

*[มาตรา ๑๒ (๓) และ (๕) ยกเลิกโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕]

มาตรา ๑๓ น้ำมันเบนซินซึ่งสถานที่ค้าโคกกันท้อยู่ในเขตเทศบาลใด ให้เทศบาลนั้นมียานาจออกเทศบัญญัติเก็บภาษีบำรุงเทศบาลได้ไม่เกินลิตรละห้าสตางค์ ในการนี้ ให้ถือว่าภาษีดังกล่าวเป็นภาษีการซื้อโคกกันท้อตามประมวลรัษฎากร

มาตรา ๑๔ ภาษี อากร และค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ ให้ถือเป็นภาษี อากร และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายนั้น ๆ

เทศบาลจะมอบให้กระทรวง ทบวง กรม ซึ่งมีหน้าที่จัดเก็บภาษี อากร หรือค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๓ เรียกเก็บภาษี อากร หรือค่าธรรมเนียมเพื่อเทศบาลก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้ว ให้ส่งมอบให้แก่เทศบาลนั้น ๆ เว้นแต่ภาษีบำรุงเทศบาลตามมาตรา ๑๑ ให้ส่งมอบให้กระทรวงมหาดไทยเพื่อจัดแบ่งให้เทศบาล ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ นอกจากรายได้ของเทศบาลตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว เทศบาลอาจได้รับรายได้เป็นเงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน

มาตรา ๑๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไป

ตามพระราชบัญญัตินี้ เท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของตน

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยเหตุที่เทศบาลต่าง ๆ มีรายได้

ไม่เพียงพอที่จะดำเนินการบริการสาธารณะของเทศบาลได้โดยครบถ้วน ตามอำนาจและหน้าที่ในกฎหมายว่าด้วยการเทศบาล ทั้งนี้เพราะขาดกำลังเงินที่จะนำมาใช้จ่าย สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการปันรายได้ให้เทศบาล และกำหนดหลักการจัดหารายได้ให้แก่เทศบาลขึ้นใหม่ โดยปันภาษีอากรของรัฐบางส่วนให้แก่เทศบาลบ้าง ให้ภาษีอากรที่เก็บอยู่แล้วบางประเภทเป็นรายได้ของเทศบาลบ้าง และให้เทศบาลมีอำนาจออกเทศบัญญัติจัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียมบางประเภทตามประมวลรัษฎากรและตามกฎหมายอื่นเพิ่มขึ้นในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของภาษี อากร และค่าธรรมเนียมนั้น ๆ บ้าง

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๓๒ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขวิธีการปันภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อนให้แก่เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัดเสียใหม่ เพื่อให้เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้รับเงินภาษีและค่าธรรมเนียมประเภทนี้ไปใช้ให้บังเกิดประโยชน์แก่ท้องถิ่นโดยรวดเร็วและเหมาะสมยิ่งขึ้น

ข้อ ๑ ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อนที่จัดเก็บได้ในจังหวัดใด ให้แบ่งให้แก่เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัดในจังหวัดนั้น ดังนี้

(๑) เทศบาลร้อยละห้าสิบ ถ้าจังหวัดใดมีเทศบาลหลายเทศบาล ให้แบ่งให้เทศบาลละเท่า ๆ กัน

(๒) สุขาภิบาลร้อยละยี่สิบห้า ถ้าจังหวัดใดมีสุขาภิบาลหลายสุขาภิบาล ให้แบ่งให้สุขาภิบาลละเท่า ๆ กัน

(๓) องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยละยี่สิบห้า

ข้อ ๒ ให้หัวหน้าส่วนราชการที่ได้เก็บหรือรับเงินภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อนในแต่ละจังหวัด ส่งเงินที่เก็บได้ให้แก่จังหวัดนั้นโดยตรง และให้จังหวัดแบ่งให้เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามส่วนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ที่มีกำหนดไว้แล้วในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ และให้ใช้ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้แทน

ข้อ ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามประกาศของ
คณะปฏิวัติฉบับนี้

ข้อ ๕ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม
๒๕๑๖ เป็นต้นไป

[รก. ๒๕๑๕/๑๖๕/๗พ/๖ พุทธศักราช ๒๕๑๕]

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๗ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่า รายได้จากภาษีสุราและภาษีเครื่องดื่มของ
ราชการส่วนท้องถิ่นยังไม่เหมาะสมและไม่เป็นธรรม ซึ่งแต่เดิมกฎหมายกำหนดให้รายได้จากภาษี
สุราและภาษีเครื่องดื่มตกเป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นที่โรงงานสุราและโรงงานเครื่องดื่ม
ตั้งอยู่ในเขตเท่านั้น ซึ่งความจริงประชาชนที่อยู่นอกเขตก็ได้บริโภคและเสียภาษีนี้ด้วย จึงสมควร
ปรับปรุงให้ราชการส่วนท้องถิ่นทุกแห่งได้รับส่วนแบ่งจากเงินรายได้ประเภทดังกล่าวโดยทั่วถึง

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ (๓) (๕) แห่งพระราชบัญญัติรายได้เทศ
บาล พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๘ ทวิ (๓) (๕) แห่งพระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่ง
ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓
และมาตรา ๕ (๓) (๕) แห่งพระราชกฤษฎีการายได้จังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๙ ออกตามความใน
มาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๙

ข้อ ๒ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุราและภาษีเครื่องดื่มตาม
กฎหมายว่าด้วยภาษีเครื่องดื่ม เสียภาษีสุราและภาษีเครื่องดื่มเพิ่มขึ้นร้อยละสิบของภาษีประเภท
นั้น ๆ

ภาษีสุราและภาษีเครื่องดื่มที่เสียเพิ่มขึ้นตามความในวรรคหนึ่ง เฉพาะของหนึ่ง
สตางค์ให้ปดทิ้ง

ข้อ ๓ ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่จัดเก็บภาษีสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา และ
ภาษีเครื่องดื่มตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเครื่องดื่มส่งมอบเงินภาษีที่เพิ่มขึ้นร้อยละสิบตามข้อ ๒
ให้แก่กระทรวงมหาดไทยโดยหักค่าใช้จ่ายไว้ร้อยละห้าของเงินที่เก็บได้

ข้อ ๔ ให้กระทรวงมหาดไทยจัดสรรเงินที่ได้รับตามข้อ ๓ ให้แก่ราชการส่วน
ท้องถิ่นทุกแห่ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้มีอำนาจวางระเบียบ

ปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อให้ราชการส่วนท้องถิ่นได้รับเงินรายได้จากค่าภาษีสุราและภาษี
เครื่องดื่ม

ข้อ ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
คลังรักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ข้อ ๖ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม
พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นต้นไป

[รก.๒๕๑๕/๑๙๐/๑๓๓พ/๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕]

พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันได้มีการ
บัญญัติ

เรื่องการจัดสรรภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์หรือล้อเลื่อนที่ให้แก่เทศบาลไว้โดยเฉพาะในพระ
ราช

บัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติ
ล้อเลื่อน พุทธศักราช ๒๔๗๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้อเลื่อน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.
๒๕๓๐

แล้ว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งบัญญัติในเรื่องเดียวกัน
นี้

เสียใหม่ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ
นี้

[รก.๒๕๓๐/๑๓๙/๒๒พ/๒๓ กรกฎาคม ๒๕๓๐]

ไพรินทร์/แก้ไข

๕ มี.ค. ๔๕